

## สรุปผลการวิจัย อกบประมาณ และขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ทำการศึกษาระบบของความคาดหวัง ระบบของความพึงพอใจที่ได้รับ และความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวัง ความพึงพอใจที่ได้รับของเยาวชน กับพฤติกรรมการซัมนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ไทยศาสตร์ จำนวน 440 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ในด้านระบบความคาดหวังของเยาวชนที่จะได้รับจากพิพิธภัณฑ์ไทยศาสตร์ เยาวชนส่วนใหญ่เฉลี่ย มีความคาดหวังค่อนข้างสูงในการท่องการมีความรู้รอบตัว กว้างขวางซึ่ง กองการเข้าใจวิชาที่เรียนในห้องเรียนได้ดีซึ่ง กองการเป็นคนรู้จักใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล รวมทั้งกองการถูกความแปลกใหม่และสิ่งที่น่าสนใจ เป็น กองการความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ซึ่งอาจจะนำไปประยุกต์ใช้กับชีวประจําวันได้

2. ในด้านระบบความพึงพอใจที่ได้รับของเยาวชนนั้น เยาวชนส่วนใหญ่เฉลี่ย ได้รับความพึงพอใจค่อนข้างสูงในการ ได้รับความรู้รอบตัว กว้างขวางซึ่ง ได้รับความแปลกใหม่และสิ่งที่น่าสนใจ เป็น กองการเข้าใจวิชาที่เรียนในห้องเรียนได้ดีซึ่ง เป็นคนรู้จักใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล และได้รับความรู้ซึ่งอาจจะนำไปประยุกต์ใช้กับชีวประจําวันได้

3. ในด้านพฤติกรรมการซัมนิทรรศการ เยาวชนส่วนใหญ่เดินทาง พิพิธภัณฑ์ไทยศาสตร์แล้ว แท้จริงนวนเวลาในการซัมแต่ละครั้งทุก ๆ ชั้นใช้เวลาในการซัมน้อย เพราะมีเวลาค่อนข้างจำกัด และจะต้องใช้เวลาเดินทางเรื่องที่กรงกับความสนใจเท่านั้น ดังนั้น เยาวชนส่วนมากเห็นว่า การจักรนิทรรศการนั้นน่าสนใจ น่าค้นคว้าใจ ชอบซัมและเข้าใจเรื่องที่ใช้จักรนิทรรศการพอสมควร แท้จริงไม่ก็ตาม เยาวชนส่วนใหญ่ก็ซัมนิทรรศการเกือบทั้งหมดทุกชั้น และต้องใจจะกลับมาซัมอีก

### 4. การพิสูจน์สมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ความคาดหวังของเยาวชนเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ไทยศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการซัมนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ไทยศาสตร์ ผลการวิเคราะห์

ทางสถิติปรากฏว่า ความคาดหวังของเยาวชนเกี่ยวกับพิพิชภัณฑ์ที่ยาเสื่อม สามารถ อธิบายพฤติกรรมการซ่อนนิทรรศการในพิพิชภัณฑ์ที่ยาเสื่อม โดยร่างมีนัยสำคัญที่ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันร้อยละ 5.9 ซึ่งหมายความว่า ความคาดหวังมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการซ่อนนิทรรศการ จึงเป็นการยืนยันสมมติฐาน

**สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการซ่อนนิทรรศการของเยาวชนใน พิพิชภัณฑ์ที่ยาเสื่อม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ได้รับ ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ ปรากฏว่า พฤติกรรมการซ่อนนิทรรศการสามารถอธิบายความพึงพอใจที่ได้รับในด้านเพื่อ สังคมอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 ประมาณร้อยละ 4.2 อธิบายความพึงพอใจในด้านความ มั่นเทิงได้ร้อยละ 4.2 และอธิบายความพึงพอใจในด้านความรู้ได้ร้อยละ 3.1 ซึ่งหมาย ความว่า พฤติกรรมการซ่อนนิทรรศการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ได้รับ เป็นการยืนยัน สมมติฐาน**

**สมมติฐานที่ 3 ความคาดหวังของเยาวชนเกี่ยวกับพิพิชภัณฑ์ที่ยาเสื่อม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ได้รับโดยผ่านพฤติกรรมการซ่อนนิทรรศการใน พิพิชภัณฑ์ที่ยาเสื่อม ผลการวิเคราะห์ทางสถิติปรากฏว่า ความคาดหวังที่จะได้รับ ความรู้ ความบันเทิง และเกี่ยวกับสังคม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ได้รับทั้งในด้าน ความรู้ ความบันเทิง และเพื่อสังคมในทางกรุงร้อยละ 25.00 ร้อยละ 42.70 และ ร้อยละ 36.00 ทางลักษณะ และมีผลในทางอ้อมร้อยละ 0.02 ร้อยละ 0.08 และร้อยละ 0.65 ทางลักษณะ สมมติฐานข้อนี้ไม่ได้รับการยืนยัน ซึ่งหมายความว่า ความคาดหวังมีความ สัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ได้รับเชิงเหตุผลก้อนโคนี้มีผลในทางกรุง ก้าวคืบ เยาวชนที่มี ความคาดหวังเกี่ยวกับพิพิชภัณฑ์ที่ยาเสื่อม จะได้รับความพึงพอใจโดยไม่ทางผ่าน พฤติกรรมการซ่อนนิทรรศการ**

### อภิปรายผล

จากการวิจัยทั้งหมดพอสรุปได้ว่า เยาวชนส่วนใหญ่มีความคาดหวัง ค่อนข้างสูงที่จะได้รับความรู้ ในแบบที่ทำให้เป็นคนมีความรู้รอบตัวเพิ่มขึ้น สามารถเข้าใจ วิชาที่เรียนในห้องเรียนได้ดีขึ้น หรือสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ ท่องซึ่งก่อประจํานัน และในด้านความเพลิดเพลินก็คือ ทองการถูกความแพลงใหม่และสิ่งที่น่า

คนเห็น ซึ่งอาจจะมีสาเหตุมาจาก เยาวชนส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ (ม.4-ม.6 มีถึง 254 คน) ในช่วงนี้อยู่ในวัย 10-15 ปี ซึ่งความอยากรู้อยากเห็นและความแปลกใหม่ เป็นสิ่งที่เด็กวัยนี้ให้ความสำคัญ การเรียนในห้องเรียนอย่างเดียวไม่พอ ทองศึกษาเพิ่มเติมจากท่อน และเยาวชนในวัยนี้พัฒนาการทางปัญญาที่เป็นผลจากที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสามารถในการคิด ๆ พยายาม ก็มีความเชื่อใจ วางแผนของตัวเอง เช่นเดียวกับเด็ก แต่ยังเป็นวัยที่มีความต้องการสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ ในอันที่จะช่วยให้เกิดความคิด มีความริเริ่มสร้างสรรค์โดยอิสระเสรี (เชียร์ฟริ วิวัลลิสต์ 2527) ก็จึงน่าสนใจว่าเด็กนักเรียนมีผลลัพธ์ใดบ้างในเยาวชน เกิดพฤติกรรมในก้านที่จะให้เกิดความต้องการตามที่คาดคะเนไว้ โดยการ ชุมนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์คงกล่าว ซึ่งแนวคิดทางค่านการวิเคราะห์ผู้รับสารเกี่ยวกับ ทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อสนองความพึงพอใจ (Uses and Gratifications) หรือทฤษฎี ความคาดหวัง (Expectancy Theory) ก็ได้อธิบายไว้ว่า การคาดหวังเกี่ยวกับสื่อ มีส่วนในการอธิบายพฤติกรรมการใช้สื่อของมนุษย์ (ยุบล เบญจรงค์ 2528.) แท้ใน กรณีพฤติกรรมการชุมนิทรรศการของเยาวชนนักลับพบว่า เยาวชนส่วนใหญ่ใช้เวลาชมใน แหล่งชุมชนอย่างเลือกชั้นและทั้งใช้ชั้นเฉพาะเรื่องที่สนใจ ที่เยาวชนส่วนมากเห็นว่า การจัดนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ที่ขาดความสามารถในการสื่อสารนั้นน่าสนใจ น่ากังวลใจ ชอบที่จะชม และ เช้าใจเรื่องที่ใช้จัดนิทรรศการพ่อสมควร ทั้งนี้อาจเนื่องจากมีเวลาค่อนข้างจำกัด และ ปริมาณของ การจัดนิทรรศการมีจำนวนมากเกินไป แท้ในก้านความพึงพอใจที่ได้รับปรากฏ ว่า เยาวชนส่วนใหญ่ได้รับความพึงพอใจสูงในก้านได้รับความรู้รอบตัว กว้างขวาง น่าสนใจ มาก เนื่องจาก ความแปลกใหม่และสิ่งที่น่าทึ่งเห็น เช่น ใจวิชาที่เรียนในห้องเรียนได้ดี บนหนังสือ ใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล และได้รับความรู้ซึ่งอาจจะนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้ ที่เป็นกังน้ออาจจะมีสาเหตุเนื่องจาก เยาวชนส่วนใหญ่มีความคาดหวังสูง จึงมีความ พึงพอใจสูงในการไปดู

ในการวิจัยส่วนที่เป็นสมมติฐานนี้ ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวัง กับพฤติกรรมการชุมนิทรรศการ และพฤติกรรมการชุมนิทรรศการกับความพึงพอใจที่ได้รับ และความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวัง กับความพึงพอใจที่ได้รับนั้น ปรากฏว่า

ความคาดหวังมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชุมนิทรรศการ พฤติกรรมการชุมนิทรรศการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ได้รับ แท้สมมติฐานที่ 3 ไม่ได้รับการยืนยัน

แสงกว่า ความพึงพอใจที่ได้รับจากการชัมนิทรรศการไม่ได้เกิดจากอิทธิพลของความคาดหวังที่ทำให้มีพฤติกรรมการชัมนิทรรศการที่ดี และก่อให้เกิดความพึงพอใจตามมา แท้เป็นอิทธิพลโดยตรงจากความคาดหวัง จะได้รับประโยชน์ในค่านองค์ ๆ จากการชัมนิทรรศการมากกว่า กว่าเดียวชนที่มีความคาดหวังสูง ชัมนิทรรศการที่ กว่าเดียวชนที่ชัมนิทรรศการคือพึงพอใจมาก แต่คนที่พึงพอใจมากอาจไม่ใช่คนที่มีหงส์ความคาดหวังสูง และชัมนิทรรศการคืออย่าง

เห็นผลก็ควรเป็นเพียงการประเมินจากการชัมนิทรรศการไม่ได้ ปัญหาอาจเกิดจากขอบพร่องในการตอบแบบสอบถามของเดียวชน แท้ค่อนข้างแนวคันน์ ทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อความพึงพอใจที่ได้ประยุกต์มาจากการวิจัยทางสื่อมวลชน มีลักษณะที่แตกต่างไปจากสื่อชัมนิทรรศการ สื่อมวลชนเป็นสื่อที่กระจายไปได้กว้างขวางโดยมีวัสดุประสงค์เพื่อให้เข้าถึงผู้รับสารในระดับทาง ๆ ทางสังคม แท้สื่อชัมนิทรรศการมีลักษณะเฉพาะแตกต่างออกไปคือ ทำในที่จำกัด ผู้ที่มาชมท้องมีความกังใจสูงที่จะใช้สื่อนี้ โดยเจาะจงเดินทางไปที่พิพิธภัณฑ์ไทยศาสตร์ กันนั้นจึงทำให้เห็นแนวโน้มที่ซักเจนว่า ผู้เข้าชมชัมนิทรรศการมีความคาดหวังเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ไทยศาสตร์สูง นอกจากนี้ การวิจัยสื่อมวลชนเป็นการวิจัยที่เน้นพฤติกรรมการชัมนิทรรศการเป็นสื่อที่มีลักษณะเฉพาะของคนเชิงอยุ่มาก ความหลากหลายของรายการที่ให้รหัสนั่นนำเสนอเพื่อสนองความต้องการของผู้ชมหลายระดับ การศึกษา ฐานทางเศรษฐกิจและสังคม และระดับอายุ การนำเสนอด้วยหารายการที่พักอาศัยของผู้ชม ไปจนถึงระยะเวลาของกรอกเอกสารที่มีอยู่เกือบตลอดเวลา ยกเว้นแท้เวลาอน หรือเวลาทำงาน ซึ่งทำให้สื่อไหรรหัสนี้มีความแตกต่างกับสื่อชัมนิทรรศการสูงมาก นั่นคือ ความคาดหวังในสิ่งที่ทาง ๆ เกี่ยวกับไหรรหัสนั่นย่อมนำไปสู่การเลือกชมรายการทาง ๆ ที่สอดคล้องกัน ในขณะเดียวกันความพึงพอใจที่ได้รับก็จะมีรากฐานมาจากพฤติกรรมการชัมนิทรรศการ ในขณะที่ความคาดหวังจากการชัมนิทรรศการนั้นอาจมีสูงแท้ การทำท่องใช้เวลาเดินทางไปชม การท่องใช้พลังงานเดินทางทั่วบริเวณพิพิธภัณฑ์ (รวม 4 ชั้น) อาจจะทำให้เกิดความเหนื่อยหน่าย นอนเพลีย ท่องใช้ความอุทสานะมาก พนกันไป ทำให้ไม่สามารถนิพนธ์กิจกรรมการชัมนิทรรศการที่สัมพันธ์กับความคาดหวังที่ตั้งใจไว้ก่อนก็ได้

กล่าวคือ ความสำคัญของสิ่งที่ทางการเป็นสิ่งที่เดียวชนมองเห็น แท้ในเงื่อนไขของพิพิธภัณฑ์ไทยศาสตร์นี้เดียวชนไม่สามารถแสวงหาความต้องการความต้องการที่คาดหวังเอา

ໄວ້ໄກ ຄວາມພິ່ງພອໃຈທີ່ເກີດຂຶ້ນຈິງໄນ້ໃນມີຮາກຮຽນນາມຈາກພຸຖືກອະນາກອົມທີ່ກີ່າ ຫາກແກ່ເປັນ  
ອົທືສິພຂອງຄວາມຄາດຂວັງໃນເຮືອງກ່າງ ຈຸ່າ ຄວາມພິ່ງພອໃຈໃນເຮືອງເລຳໜ້າຈິງກີ່ກົດຄວາມມາດ້າຍ

### ຂອເສັນອແນະສໍາຫຽວັງງານວິຊີ່ຢັ້ງໃນໝາກ

ສໍາຫຽວັງງານວິຊີ່ຢັ້ງເກີຍວັນກັນການໃຫ້ສ່ວນເພື່ອປະໂຫຍດ ແລະ ຄວາມພິ່ງພອໃຈ ແລະ ຈານ  
ວິຊີ່ຢັ້ງເກີຍວັນຄວາມຄາດຂວັງ ພບວ່າຍັງໄນ້ເປັນທີ່ແພຣ່ຍໆ ເພຣະເປັນງານວິຊີ່ຢັ້ງທີ່ເພີ່ມເຮັ້ນນ້າມາ  
ໃຫ້ໃນປະເທດໄທຢູ່ ຍັງກ່ອງພັນຫຼາຖຸມື້ນີ້ໃນອຸກຫລາຍ ຈຸ່າ ດານ ແລະ ຫລາຍແງ່ນຸມ ດິ່ງແມ່ທຸມື້  
ຄັ້ງກລາວຈະໄນ້ໄກຮັບການຍືນຍັນອ່າງໜັກແນນຈາກກາຮັກການ ໃຫ້ສື່ອນທຽບການໃຫ້ສື່ອນທຽບການໃຫ້  
ພິທີກັມທົ່ວທາສາສກ່ຽວ ແກ່ກາຮັກໃຫ້ທຸມື້ນີ້ສ່ວນໜ້າທີ່ນ້ຳມີ່ອຸ່ນາກນາຍໃນປະເທດໄທຢັ້ງນີ້ໂກສ  
ເປັນໄປໄກອົກມາກ ເຊັ່ນ

1. ກາຮັກກາຮະກັບຄວາມຄາດຂວັງ ແລະ ຮະກັບຄວາມພິ່ງພອໃຈທີ່ໄກຮັບຈາກສ່ວນ  
ສິ່ງພິມພໍ ເຊັ່ນ ໜັ້ນສື່ອນທຽບສາງກ່າງ ຈຸ່າ

2. ກາຮັກກາຮະກັບຄວາມຄາດຂວັງ ແລະ ຮະກັບຄວາມພິ່ງພອໃຈທີ່ໄກຮັບຈາກສ່ວນ  
ອົເລັກໂທຣິນິກໍສ ເຊັ່ນ ເຫັນພັນທີກາພຫັນ ກາພຍນກໍ ເປັນຫັນ